

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα 09.03.2016

Αριθμός απόφασης: 821

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604 536
ΦΑΞ : 213 1604 567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
 - β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
 - γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Του άρθρου 6 της αριθ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
 - ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867 ΕΞ 2015/21-04-2015 (ΦΕΚ Β' 815/7-05-2015) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την από 24-11-2015 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανή προσφυγή του, με ΑΦΜ, κατοίκου Βάρκιζας,, κατά της με αριθμ. ειδοποίησης

...../20.10.2015 (αριθ. δήλωσης) πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 της Γ.Γ.Δ.Ε. έτους 2015 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθμ. ειδοποίησης/20.10.2015 (αριθ. δήλωσης) πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 της Γ.Γ.Δ.Ε. έτους 2015, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις από 26.11.2015 απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας.

7. Την από 09.03.2016 εισήγηση του Α2 Τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 24.11.2015 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αρ. ειδοποίησης/20.10.2015 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε. έτους 2015, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 4.187,14 ευρώ πλέον συμπληρωματικός φόρος ποσού 7.971,99 ευρώ, ήτοι συνολικός φόρος ύψους 12.159,13 ευρώ.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση του προσβαλλόμενου εκκαθαριστικού σημειώματος, να αναγνωριστεί ότι δεν διαθέτει φοροδοτική ικανότητα για το τρέχον οικονομικό έτος άλλως να αναπροσαρμοστεί η φορολογική του υποχρέωση ανάλογα με τις πραγματικές οικονομικές του δυνάμεις, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

α) Η περιουσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78§1 του Συντάγματος, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο του φόρου, όμως η φορολόγηση που πραγματοποιείται με αντικείμενο την περιουσία πρέπει να ανταποκρίνεται στη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών, όπως υπαγορεύουν οι διατάξεις του άρθρου 4§§1,5 του Συντάγματος.

β) Η φοροδοτική ικανότητα αξιολογείται με εισοδηματικά κριτήρια, δηλαδή κρίνεται με βάση την παραγωγή εκ μέρους του φορολογουμένου επαρκών εισοδημάτων, ώστε να ικανοποιεί τις φορολογικές του υποχρεώσεις και παράλληλα να του απομένει ένα εισόδημα επαρκές για την αξιοπρεπή διαβίωσή του.

γ) Για τον προσδιορισμό της φοροδοτικής ικανότητας του ιδιοκτήτη της ακίνητης περιουσίας δεν αρκεί η διαπίστωση της αξίας της αλλά απαιτείται η συνεκτίμηση της πραγματικής οικονομικής δυνατότητας του ιδιοκτήτη. Περιουσία οποιουδήποτε ύψους, η οποία δεν παράγει εισόδημα, δεν επιτρέπει την εξασφάλιση του μέσου δια του οποίου θα καταβληθεί ο επιβαλλόμενος λόγω αυτής φόρος.

δ) Η εξέταση της φοροδοτικής ικανότητας θα πρέπει να αφορά το συνολικά παραγόμενο εισόδημα καθώς και ένα τμήμα αυτού να απομένει εις χείρας του, κατ' επιταγή της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της οικονομικής ελευθερίας (άρθρο 5 του Συντάγματος).

ε) Για να είναι συνταγματικά ανεκτή η φορολόγηση της περιουσίας θα πρέπει η κατοχή της να συνδέεται με την παραγωγή εισοδήματος.

στ) Ο εν λόγω φόρος αντίκειται στις αρχές του κράτους δικαίου και της χρηστής διοίκησης διότι η επιβολή του δεν συνδέεται με τη φοροδοτική ικανότητα, τις συνθήκες ζωής και την οικονομική κατάσταση εκάστου φορολογουμένου αλλά με εκτίμηση της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων του. Ο φορολογούμενος με τον τρόπο αυτό καθίσταται υποχέριο και μέσο στα χέρια των αρμόδιων φορολογικών αρχών και αντίκειται στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

ζ) Με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. προσβάλλεται το συνταγματικό δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης των φορολογουμένων και της συμμετοχής στα δημόσια βάρη ανάλογα με τη δυνατότητα καθενός.

η) Η επιβολή του ενδίκου φόρου είναι καταχρηστική, παράνομη και αντισυνταγματική. Αντίκειται στα άρθρα 2§§1,4,5, 4§5, 22§4, 25§1 του Συντάγματος και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

θ) Η αντικειμενική αξία των ακινήτων του πρέπει να επαναπροσδιοριστεί βάσει των νέων αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.

ι) Τέλος, ισχυρίζεται ότι ο ίδιος δεν διαθέτει φοροδοτική ικανότητα ώστε να μπορέσει να συνεισφέρει στα κοινά βάρη χωρίς να κινδυνεύσει η διαβίωσή του, η στέγαση, η διατροφή και η υγεία του.

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύει: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, η διοίκηση, δεσμεύεται από τους κανόνες του άρθρου 3 του ν.4223/2013 ως προς την χορήγηση απαλλαγών από τον ΕΝ.Φ.Ι.Α. και των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7, του ίδιου ως άνω νόμου, ως προς τις προϋποθέσεις χορήγησης έκπτωσης επί του ΕΝ.Φ.Ι.Α., οι οποίες και απαριθμούνται περιοριστικά στο νόμο, καθώς και από τις διατάξεις της Απόφασης της Γενικής

Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ 1212/2015 «Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.): Διαδικασία χορήγησης εκπτώσεων, μειώσεων και αναστολής πληρωμής», η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 4 του άρθρου 7 του ίδιου ως άνω νόμου.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν.4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝ.Φ.Ι.Α. επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτός κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2013, ΣτΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικού φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Κατόπιν των ως άνω προεκτεθέντων,

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 24.11.2015 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του, με **ΑΦΜ**, κατοίκου **Βάρκιζας**,

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Έτος 2015:

Ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2015: 12.159,13 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την με αριθμ. ειδοπ. / 20.10.2015 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου ν.4223/2013 έτους 2015 της Γ.Γ.Δ.Ε. και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτού.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΣΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).